

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci BC. Jana Musila

Interpretace výskytu ztrát míče v basketbalu mládeže v České republice

68 stran, abstrakt v jazyce českém a anglickém, 22 tabulek a 40 grafů zakomponovaných v textu, 20 odkazů v přehledu bibliografické citace, 20 odkazů na internetové zdroje

Basketbal představuje relativně velmi přesnou sportovní hru. Důvodem pro takové konstatování jsou mimo jiné pravidla, která nejenom že identifikují charakteristiku zmíněné pohybové aktivity, ale také nároky na rozvoj a kultivaci herního výkonu. Lze totiž předpokládat, že ontogeneze herního výkonu bude s postupem času přinášet v utkáních méně nepřesností, jejichž příčinou může být právě porušování pravidel.

Basketbal, podle institucionální praxe FIBA, rozlišuje dvojí typ porušování pravidel. Jde jednak o přestupky, tj. o veškerá porušení pravidel, která se neregistrují v zápisu o utkání, jednak o chyby, které se naopak do zápisu o utkání zapisují. To proto, že hráč anebo hráčka se v jednom utkání smějí dopustit pouze určeného počtu chyb. Předložená diplomová práce se však nespokojuje s touto dlouhodobě a tradičně (od roku 1932, kdy byla založena FIBA) danou skutečností, nýbrž předkládá svůj vlastní – osobitý námět na rozlišení. Po vzoru teoreticky vžitých předpokladů v tenisu si určuje vlastní analýzu na základě „vynucených a nevynucených chyb“. Je to nápad zcela originální – s ohledem na aplikaci v teoretických předlohách pro basketbal a námět, který – aniž by možná sám autor práce tušil – povyšuje řešení celé problematiky do polohy vyšší validity. Jednoznačně to vyplývá z diskuze, kdy zmínka o motorickém učení téměř vyrazí dech.

Záměrem práce je posouzení a porovnání míry porušování pravidel, resp. vůbec ztrát míčů v utkáních basketbalu dvou věkových kategorií, a sice kategorií mladších a starších dorostenců (U15, U19). Hlavní metodou sběru dat se stává tzv. zprostředkované pozorování, tj. pozorování videozáznamů utkání. Získané údaje jsou následně podrobeny evidencí v tabulkových přehledech, zpracování prostřednictvím relativních četností a grafickému ztvárnění. S výsledky se polemizuje v závěrečné části práce, přičemž se správně zdůrazňuje význam individuálního herního výkonu. V těchto aspektech se práce dostává do polohy určení vlastního záměru, tj. do polohy interpretace, což lze považovat i za náznak tzv. kvalitativního přístupu. Nicméně v obecnějším náhledu nese práce povahu převážně kvantitativních postupů.

Práce má velmi dobrou úroveň. Měřítka takového posouzení lze uplatnit jak pro obsahovou, tak pro formální stránku elaborátu. Vysoce hodnotíme především originalitu námětu, který předurčuje nejenom náročnost teoretických východisek, tak také konkretizaci cíle práce, jejích úkolů a tezí. Lze, samozřejmě, nalézt i určitá pochybení. Např. na s. 9, hned v úvodu, se setkáváme s výrazem „*pozápasové rozhovory*“. Jinými slovy, na úrovni závěrečných VŠ prací se předpokládá správné terminologické vyjadřování. Dobrá, něco se v kritickém náhledu vždycky najít musí. To však neznamená úplné zamítnutí povšechně míněného hodnocení práce.

Práci doporučujeme k obhajobě.

V Praze 20.4.2019

PaedDr. Michael Velenský, PhD.

